

Παράδειγμα

Δίκος κυλά, χωρίς οδισθηση προς τα
κατώτερα σημείο ενός κεντρικού επιπέδου
γωνίας κλίσης α με την οριζόντια διεύθυνση.
Πα βρεδούν οι εξισώσεις των Συντήρων
των δεσμών.

Οι γυριστικές:

ψ: Σίνει τη μετατόπιση του κέντρου μέσας των Σιγου από το
υψηλότερο σημείο του κεντρικού επιπέδου.

Ο: είναι η γωνία περιστροφής των Σιγου.

Είτι ήτι λίγων αρχικά το πρόβλημα με Newtonian μηχανική
και κατόπιν με Lagrangian Συντήρων. Οαδοίμε είτε τις
αναπτυσσόμενες Συντήρων αλλά και θα συγκρίνουμε τις μεθόδους.

Newtonian Μηχανική

Χαρά μήκος της γ-διεύδυνης τη συνιστατικήν Σιγήν είναι:

$$(1) M\ddot{y} = Mg \sin \alpha - F_f \quad \text{όπου } F_f \text{ η τριβή}$$

Κατά τη διεύδυνη κάθετη στην επιφάνεια:

$$(2) 0 = -Mg \cos \alpha + N \quad \text{όπου } N \text{ η κάθετη αντίδραση}$$

Η φορή ως προς το κέντρο των Σιγου θα είναι: (Γραμμισματός)

$$(3) I = F_f R = I \ddot{\theta} \quad \text{όπου } I \text{ η φορή αδράνειας}$$

Τέλος η κύλιση χωρίς οδισθηση θίνει: F_R

$$(4) y = R\theta \Rightarrow \ddot{y} = R\ddot{\theta}$$

$$\text{Αντικαταστατη στη } (3) \Rightarrow x = F_f R = I \frac{\ddot{y}}{R} \Rightarrow | F_f = \frac{I}{R^2} \ddot{y} |$$

Αντικατασταση στην (1) θα δώσει :

$$M\ddot{y} = Mg \sin \alpha - \frac{I}{R^2} \ddot{y} \Rightarrow \left(M + \frac{I}{R^2}\right) \ddot{y} = Mg \sin \alpha \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \ddot{y} = \frac{Mg \sin \alpha}{M + \frac{I}{R^2}} \Rightarrow \ddot{y} = \frac{g \sin \alpha}{1 + \frac{I}{MR^2}}$$

Για αυτην τη σιγουρα $I = \frac{1}{2} MR^2$ οποτε $\ddot{y} = \frac{g \sin \alpha}{1 + \frac{1}{2}} \Rightarrow \ddot{y} = \frac{2g \sin \alpha}{3}$

Οποτε η σιγατης τροχιδης θα είναι: $F_f = \frac{I}{R^2} \ddot{y} = \frac{Mg \sin \alpha}{1 + \frac{MR^2}{I}} \Rightarrow$
 $\Rightarrow F_f = \frac{1}{3} Mg \sin \alpha$

Lagrangian Mechanics

Η κυριακη ενέργεια του σιγουρου είναι: $T = \frac{1}{2} M \dot{y}^2 + \frac{1}{2} I \dot{\theta}^2$

Η διαφορικη ενέργεια είναι: $V = -Mg y \sin \alpha$ (δεμπιόντας την αρχι των αριώνων στη μοριακή της επιφάνεια)

Η εξισωση του δεσμού είναι: $f(y, \theta) = y - R\theta = 0$

Άρα $L = \frac{1}{2} M \dot{y}^2 + \frac{1}{2} I \dot{\theta}^2 + Mg y \sin \alpha =$

Από τις τροποποιηθείσες εξισώσεις lagrange ήc πολ/γείς :

$\boxed{y:} \quad \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{y}} - \frac{\partial L}{\partial y} = \frac{\partial f}{\partial y} \Rightarrow M\ddot{y} - Mg \sin \alpha = 1 \text{ αφού } \frac{\partial f}{\partial y} = 1$

$\boxed{\theta:} \quad \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{\theta}} - \frac{\partial L}{\partial \theta} = \frac{\partial f}{\partial \theta} \Rightarrow I\ddot{\theta} = -IR \quad \text{αφού } \frac{\partial f}{\partial \theta} = -R$

Επομένως καταλήγουμε στο σύστημα :

$$\left. \begin{array}{l} (A) M\ddot{y} - Mg\sin\alpha = J \\ (B) I\ddot{\theta} = -JR \\ (C) \ddot{y} = R\ddot{\theta} \end{array} \right\} \Rightarrow \left. \begin{array}{l} \text{από (E)}: M\ddot{y} - Mg\sin\alpha = -\frac{I\ddot{y}}{R^2} \\ \text{από (A)}: \frac{I}{R}\ddot{y} = -JR \quad (E) \\ \ddot{y} = R\ddot{\theta} \quad (C) \end{array} \right.$$

Οπότε : $\left(M + \frac{I}{R^2} \right) \ddot{y} = Mg\sin\alpha \Rightarrow \ddot{y} = \frac{g\sin\alpha}{1 + \frac{I}{MR^2}}$ iSue
Newton

Επομένως από (E) \Rightarrow

$$\Rightarrow -\frac{I\ddot{y}}{R} = J \Rightarrow J = -\frac{I}{R^2} \frac{g\sin\alpha}{1 + \frac{I}{MR^2}} = -\frac{g\sin\alpha}{\frac{R^2}{I} + M^{-1}} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \ddot{y} = -\frac{g\sin\alpha}{1 + \frac{MR^2}{I}} \quad \left| \begin{array}{l} \text{Γενικεύμενη} \\ \text{δύναμη του} \\ \text{δερμών} \end{array} \right.$$

Στη διεύθυνση y : $Q_y = F_y = J \frac{\partial f}{\partial y} = J = -\frac{Mg\sin\alpha}{1 + MR^2/I}$

iSue και Newtonian Methodology

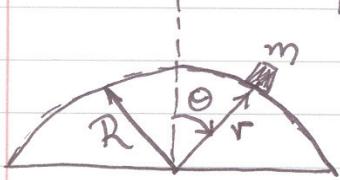
To (-) πρόσκινο υπόρχει γιατί η Fr- είχε διεύθυνση προς τα y .

Στη διεύθυνση Θ : ν ροπή $Q_\Theta = \tau = J \frac{\partial f}{\partial \Theta} = -JR$

Άλλα $\tau = -F_f R = R |F_f|$ ν ροπή ως προς το κίνητρο της δίνουν. εφαρμόζεται στη δύναμη της τροχιάς

Παράδειγμα

Μέσα χλιστρά σε θεία ημισφαιρική επιφάνεια
Πα βρεθούν οι δυνάμεις των δεσμών

Οι γυνεραλγίες του έχουν είναι r και θ

Ενώ ο δεσμός ο οποίος υπάρχει είναι $f(r, \theta) = r - R = 0$
(σαδερή ακείνας ημισφαιρίου)

$$T = \frac{1}{2} m (\dot{r}^2 + r^2 \dot{\theta}^2)$$

Το πρόβλημα έχει πολλούς

οικαίωσης για το εκτρέψεις

$$U = mg r \cos \theta$$

$$h = \frac{1}{2} m (\dot{r}^2 + r^2 \dot{\theta}^2) - mg r \cos \theta$$

Επομένως οι γραπτοποιηθέντες εξισώσεις Lagrange θα είναι:

$$\boxed{r:} \quad \frac{d}{dt} \frac{\partial h}{\partial \dot{r}} - \frac{\partial h}{\partial r} = \frac{\partial f}{\partial r} \Rightarrow [mr\ddot{r} - mr\dot{\theta}^2 + mg \cos \theta = 0] \quad \text{αφού } \frac{\partial f}{\partial r} = 1$$

$$\boxed{\dot{\theta}:} \quad \frac{d}{dt} \frac{\partial h}{\partial \dot{\theta}} - \frac{\partial h}{\partial \theta} = \frac{\partial f}{\partial \theta} \Rightarrow [mr^2 \ddot{\theta} + 2mr\dot{r}\dot{\theta} - mgr \sin \theta = 0] \quad \text{αφού } \frac{\partial f}{\partial \theta} = 0$$

$$\text{Ο δεσμός είναι } r=R \Rightarrow \dot{r}=0, \ddot{r}=0$$

Ανανεδιστώντας στην εξίσωση του r έχουμε:

$$mR\dot{\theta}^2 + mg \cos \theta = 0$$

$$\text{και για } \theta \quad mR^2 \ddot{\theta} = -mgR \sin \theta = 0 \Rightarrow \ddot{\theta} = \frac{g}{R} \sin \theta$$

Μπορούμε να ολοκληρώσουμε την σελεύσια χρησιμοποιώντας:

$$\ddot{\theta} = \frac{d\dot{\theta}}{dt} = \frac{d\dot{\theta}}{d\theta} \frac{d\theta}{dt} = \dot{\theta} \frac{d\dot{\theta}}{d\theta} \quad \text{οπότε } \ddot{\theta} = \frac{g}{R} \sin \theta \Rightarrow \dot{\theta} \frac{d\dot{\theta}}{d\theta} = \frac{g}{R} \sin \theta \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \int \dot{\theta} d\theta = \int \frac{g}{R} \sin \theta d\theta \Rightarrow \frac{1}{2} \dot{\theta}^2 = \frac{g}{R} (1 - \cos \theta)$$

Η σταθερά της οδοιπόρων είδεται ϕ υποστέοντας ότι

$\dot{\theta} = 0$ ήταν $\theta = 0$ (δηλαδή η φάσα γεκνά από πρεμια στην κορυφή του πυραμίδων)

Εποκίνωση $\boxed{\dot{\theta}^2 = \frac{2g}{R} (1 - \cos \theta)}$

Από αυτήν εξίσωσην ως προς R έχουμε:

$$I = mg \cos \theta - mR \dot{\theta}^2 = mg \cos \theta - mR \frac{2g}{R} (1 - \cos \theta) \Rightarrow \\ \Rightarrow I = mg (\cos \theta - 2 + 2 \cos \theta) = mg (3 \cos \theta - 2)$$

Η δύναμη του δεσμού είναι σημαντική διεύρυνση και είναι ανάλογη με την δύναμη από την επιφάνεια

$$N = \boxed{\frac{\partial f}{\partial r}} = I = mg (3 \cos \theta - 2)$$

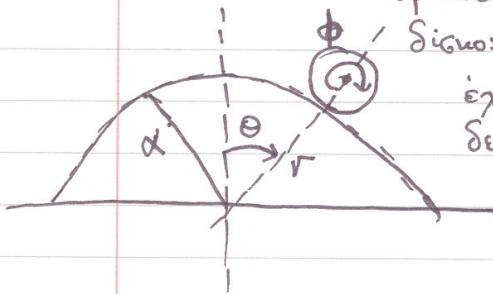
Μπορούμε να βρούμε κάτια ενδιαφέροντα: Εάν οριστούμε η καθετη δύναμη πρέπει να είναι θετική. Δηλαδή να δύχνει προς τα ίσω από την επιφάνεια.

Βρίκαμε όμως $N = mg (3 \cos \theta - 2)$ η οποία γίνεται αριθμητικά όταν $3 \cos \theta - 2 < 0 \Rightarrow \cos < \frac{2}{3}$ δηλαδή $\boxed{\theta > 48.2^\circ}$

Δηλαδή για $\theta > 48.2^\circ$ η φάσα θα φύγει από το κεκλιμένο

Η καθετη δύναμη δεν μπορεί να δύσει ότι χρειάζεται για να συντρύξει το δεσμό και έτσι η φάσα φύγει από την επιφάνεια

Παράδειγμα: Δίσκος κυλά σε ημισφαιρική επιφάνεια. Με βρεθούν οι δυνάμεις των δεσμών και πότε ο δίσκος φεύγει από την επιφάνεια. Ο δίσκος έχει ακίνητη Ρ και το ημισφαίριο οίκοι και δεν οδιεύθαινε.

Οι συντεταγμένες θ, r δίνουν ση μέρη του κέντρου μάζας του δίσκου. Η γωνία ϕ δίνει ση περιστροφή του δίσκου χύρω από το κέντρο μάζας.

Ο δεσμός θα είναι: $f_1(r, \theta, \phi) = r - (R + \alpha) = 0$

Υπάρχει και 2^{ος} δεσμός: ο δίσκος κυλά χωρίς οδιεύθηση

$$f_2(r, \theta, \phi) = R(\phi - \theta) - \alpha\theta = 0 \quad (\text{το πρόβλημα του } 3^{\text{ου}} \text{ φροντιστηρίου})$$

Επομένως: $T = \frac{1}{2}m(\dot{r}^2 + r^2\dot{\theta}^2) + \frac{1}{2}I\dot{\phi}^2 \quad \left. \begin{array}{l} \\ \Rightarrow \\ \end{array} \right. \quad U = mgrcos\theta$

$$\Rightarrow L = \frac{1}{2}m(\dot{r}^2 + r^2\dot{\theta}^2) + \frac{1}{2}I\dot{\phi}^2 - mgrcos\theta$$

Οι τροποποιηθέντες εξισώσεις Lagrange:

$$\boxed{\begin{aligned} \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{r}} - \frac{\partial L}{\partial r} &= J_1 \frac{\partial f_1}{\partial r} + J_2 \frac{\partial f_2}{\partial r} && (2 \text{ δεσμοί υπάρχουν}) \\ \Rightarrow \frac{\partial L}{\partial \dot{r}} &= m\dot{r}, \quad \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{r}} = m\ddot{r}, \quad \frac{\partial L}{\partial r} = mr\dot{\theta}^2 - mgcos\theta && \left. \begin{array}{l} \\ \Rightarrow \\ \end{array} \right. \\ \frac{\partial f_1}{\partial r} &= 1 \quad \text{και} \quad \frac{\partial f_2}{\partial r} = 0 \\ \Rightarrow \frac{m\ddot{r} - mr\dot{\theta}^2 + mgcos\theta}{mr} &= J_1 \end{aligned}}$$

(1)

$$\Theta \quad \frac{\partial L}{\partial \dot{\theta}} = mr^2\ddot{\theta}, \quad \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{\theta}} = mr^2\ddot{\theta} + 2mr\dot{r}\dot{\theta}$$

$$\frac{\partial L}{\partial \theta} = mgr\sin\theta, \quad \frac{\partial f_1}{\partial \theta} = 0 \quad \text{και} \quad \frac{\partial f_2}{\partial \theta} = -(R+\alpha)$$

Επομένως η τροποποιητική είσιωση Lagrange της πολύτρας είναι:

$$\frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{\theta}} - \frac{\partial L}{\partial \theta} = J_1 \frac{\partial f_1}{\partial \theta} + J_2 \frac{\partial f_2}{\partial \theta} \Rightarrow \boxed{mr^2\ddot{\theta} + 2mr\dot{r}\dot{\theta} - mgr\sin\theta = J_2(R+\alpha)} \quad (2)$$

Τέλος ως προς ϕ θα έχουμε:

$$\Phi \quad \frac{\partial L}{\partial \dot{\phi}} = I\ddot{\phi} \quad \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{\phi}} = I\ddot{\phi} \quad \text{και} \quad \frac{\partial L}{\partial \phi} = 0 \quad \left. \right\} \Rightarrow$$

$$\frac{\partial f_1}{\partial \phi} = 0 \quad \text{και} \quad \frac{\partial f_2}{\partial \phi} = R$$

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{\phi}} - \frac{\partial L}{\partial \phi} = J_1 \frac{\partial f_1}{\partial \phi} + J_2 \frac{\partial f_2}{\partial \phi} \Rightarrow \boxed{I\ddot{\phi} = J_2 R} \quad (3)$$

Αντι την είσιωση του 1^{ου} δεγμού έχουμε: $f_1(r, \theta, \phi) = r - (R+\alpha) \Rightarrow$

$$\Rightarrow r = R + \alpha \Rightarrow \dot{r} = \ddot{r} = 0$$

$$\text{Επομένως στη (1) γίνεται: } \boxed{-m(R+\alpha)\ddot{\theta} + mg\cos\theta = J_1} \quad (4)$$

$$\text{Η (2) γίνεται: } m(R+\alpha)^2\ddot{\theta} - mg(R+\alpha)\sin\theta = -J_2(R+\alpha)$$

$$\Rightarrow \boxed{m(R+\alpha)\ddot{\theta} - mg\sin\theta = -J_2} \quad (5)$$

Αντι την είσιωση του 2^{ου} δεγμού έχουμε

$$f_2(r, \theta, \phi) = R(\phi - \theta) - \alpha\theta = 0 \Rightarrow \dot{\phi} = \frac{(R+\alpha)}{R}\dot{\theta} \Rightarrow \boxed{\ddot{\phi} = \frac{(R+\alpha)\ddot{\theta}}{R}}$$

$$\text{Ανυποδειγματική στην (3) Σίνει: } \ddot{\theta} = \frac{J_2 R^2}{I(R+\alpha)} \quad (6)$$

Αυτή την σελεύσαια σχέζει πιπορούφια να ανυποδειγματική στην (5) οπότε:

$$m(R+\alpha) \frac{J_2 R^2}{I(R+\alpha)} - mg \sin \theta = - J_2 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow J_2 \left(1 + \frac{mR^2}{I}\right) = mg \sin \theta \Rightarrow J_2 = \frac{mg \sin \theta}{1 + \frac{mR^2}{I}}$$

$$\text{Για κυλιόμενο σίγου } I = \frac{1}{2} mR^2 \Rightarrow J_2 = \frac{1}{3} mg \sin \theta$$

Ανυποδειγματικάς σας αποτέλεσμα αυτό για J_2 στην (6)

$$\text{έχουμε: } \ddot{\theta} = \frac{mg R^2 \sin \theta}{\left(1 + \frac{mR^2}{I}\right)(R+\alpha)I} = \frac{g \sin \theta}{\left(1 + \frac{I}{mR^2}\right)(R+\alpha)}$$

$$\text{Γράφουμε πάλι: } \ddot{\theta} = \frac{d\dot{\theta}}{dt} = \frac{d\dot{\theta}}{d\theta} \frac{d\theta}{dt} \Rightarrow \ddot{\theta} = \dot{\theta} \frac{d\dot{\theta}}{d\theta} \text{ οπότε}$$

$$\int \dot{\theta} d\theta = \frac{g}{\left(1 + \frac{I}{mR^2}\right)(R+\alpha)} \int \sin \theta d\theta \Rightarrow \dot{\theta}^2 = \frac{2g}{\left(1 + \frac{I}{mR^2}\right)(R+\alpha)} (1 - \cos \theta)$$

όπου υποθέσαμε ότι για $\theta=0$ $\dot{\theta}=0$ (fisika απόντεια)

$$\text{Ανυποδειγματικάς στην (4) Σίνει: } -m(R+\alpha)\ddot{\theta}^2 + mg \cos \theta = J_1 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow J_1 = -\frac{m(R+\alpha)2g(1-\cos \theta)}{\left(1 + \frac{I}{mR^2}\right)(R+\alpha)} + mg \cos \theta \Rightarrow J_1 = \frac{-2mg(1-\cos \theta) + mg \cos \theta}{\left(1 + \frac{I}{mR^2}\right)}$$

Για κυλόμενο δίσκο $I = \frac{1}{2}mR^2$ οπότε :

$$I_1 = -\frac{4}{3}mg(1-\cos\theta) + mg\cos\theta \Rightarrow I_1 = \frac{mg}{3}(7\cos\theta - 4)$$

Οι γενικευμένες δύναμεις :

Στην σιδερώνταν ταιριάζει την κάθετη δύναμη :

$$N = I_1 \frac{\partial f_1}{\partial r} + I_2 \frac{\partial f_2}{\partial r} = I_1$$

$$\text{Η } N \text{ γίνεται αριθμητική όταν } \cos\theta = \frac{4}{7} \Rightarrow \theta > 55.15^\circ$$

Η γωνία αυτή είναι μεγαλύτερη από αυτή του βράχου
στο προηγούμενο πρόβλημα που δεν υπήρχε περιεργότη

Ο δίσκος θα αποκοπεί από την επιφάνεια για $\theta = 55.15^\circ$.

Αλλά και αύτο συμβαίνει πριν χάσει επαφή με την επιφάνεια

Στη φ σιδερώνταν οι γενικευμένες δύναμης είναι σε ροτή της γρίβης

$$I_\phi = F_f R = I_1 \frac{\partial f_1}{\partial \phi} + I_2 \frac{\partial f_2}{\partial \phi} = I_2 R \Rightarrow F_f R = \frac{1}{3}mgR \sin\theta$$

$$\Rightarrow F_f = \frac{1}{3}mg \sin\theta$$

Στη θ σιδερώνταν παίρνουμε την ίδια ροτή της γρίβης

$$I_\theta = I_1 \frac{\partial f_1}{\partial \theta} + I_2 \frac{\partial f_2}{\partial \theta} = -I_2(R+\alpha)$$

Το έργο που καταναλώνει η I_θ καθώς ο δίσκος κινείται

κατά $\delta\theta$ πρέπει να είναι ίδιο με αυτό της I_ϕ όταν κινείται κατά $\delta\phi$

$$\tau_\phi \delta\phi = \varepsilon_\theta \delta\theta \Rightarrow I_2(R+\alpha) \delta\theta = I_2 R \delta\phi \Rightarrow$$

$$\Rightarrow (R+\alpha) \delta\theta = \delta\phi \quad \text{Αλλά αυτό λεχύει}\\ \text{δόξω του Sectioi } f_2$$

Από τη στήλη που ο δίσκος κυλά χωρίς οδισμό, η δύναμη της τριβής F_f είναι εφαπτική στη επανικής τριβής

Αν δεν ρίχνουμε ήταν ο θόγος $\mu = \frac{F_f}{N}$

ζέρουμε ότι $\mu \leq \mu_s$ ο γενικεύεσσες της επανικής τριβής

$$F_f^{\max} = \mu_s N$$

Ονότε: $\mu = \frac{F_f}{N} = \frac{J_2}{J_1} = \frac{\frac{1}{3}mg \sin \theta}{\frac{mg}{3}(7\cos \theta - 4)} \Rightarrow$

$$\Rightarrow \mu = \frac{\sin \theta}{7\cos \theta - 4}$$

Αν η γωνία θ αυξάνει, μ αυξάνει μέχρι να φθάσει στην τιμή μ_s . Για μεγαλύτερο τιμής του θ , η δύναμη της τριβής δεν μπορεί να είναι αρκετά μεγάλη για να διατηρήσει το δεσμό της κύλισης χωρίς οδισμό. Ο δίσκος αρχίζει να γλιτστρά προς τα κάτω.

Η κατέβαση της οδισμένης πάντοτε αυτούντης πριν εγκαθιστεί η κάθετη δύναμη η οποία αναγνίσει το δίσκο να αποχωρίσεται από επιφάνεια

Αυτό γιατί $\mu_s = \frac{F_f}{N}$ πρέπει πάντα να λεχύει πριν $N \rightarrow 0$
υποδέχοντας ότι μ_s είναι συναρπάζοντο